

Ezen feltételekhez képest felbivjuk tehát az érdekelteket, hogy hiteles okmányokkal felszerelt folyamodványaitkat legkésőbb folyó évi november hó 10-én az Országos Erdészeti Egyesület titkári hivatalához (Budapest, Lipótváros, Alkotmány-utca 10. szám, II. emelet) benyujtsák. — Budapest, 1890. évi október hó. *A titkári hivatal.*

Különfélék.

(I.) **Fenyvek telepítése a felujuló bükkös közé.** A felujulás alatt álló bükkös közé legalkalmasabb a jegenye és a lúcz fenyő, még pedig tekintettel arra, hogy ugy növésben, mint árnyéktűrésben az előbb nevezett majdnem egészen meg-egyezik a bükkal; a jegenyő fenyőt egyenkint lehet bele keverni a bükk közé. Utóbbi azonban nyomná a bükköt, s ennél fogva jobb, ha bokronként (horstweise) elegyittetik a bükkal. Legcélszerűbb volna 30—50 lúcz fenyőből álló csoportokat alakítani. A jegenye fenyőt lassabb növésénél és árnyéktűrő képességénél fogva már az előkészítő vágás után kell ültetni, míg ellenben a lúcz fenyő elültetésére elég idő van a takarító vágások idejében, midőn az üresen maradott hézagok használatnak fel számára. Az ültetések későbbi foltozására a gyors növésű erdei és vörös fenyőt kell használni, kezdetben mint töltelék és hajtófát, később erős példányokban uralkodó fának. Nagyon sok fenyő közbekeverése fölösleges. Elegendő, ha az a területnek egy harmadát foglalja el. A későbbi vágatásnál azon kell lenni, hogy a lúcz fenyő az anyafák nyomása alól minél hamarább felszabaduljon s a harmat és eső élvezetéhez juthasson.

(I.) **A sima fenyő** (*Pinus strobus*) nagyon megérdemli a megtelepítést erdeinkben. Növése gyors, minél fogva 60—70 éves korában már vágható. Burkhardt szerint egy kat.

hold fatermése ezen korban 575 tömör köbméter fát adott. Azonkívül, mert nincsen meg az a rossz tulajdonsága, mint az erdei fenyőnek, hogy idős korában kiritkulna, folytonosan beárnyékolva és üdén tartja a talajt és gazdag táplálása folytán javítja. Majdnem minden talajon jól tenyészik, sőt kevésbé válogatós az erdei fenyőnél. Még a legszegényebb talajon is jól növekedik, minél fogva alföldi homokunkra kiváló fenyőfának ígérkezik. Az óvizi (Szomolnok vidéke) erdőben vizes agyagtalajon kitűnő növekedést mutatott, tehát a nedves hegyi területek beültetésére is ajánlható. Minthogy az árnyékot jól tűri, más fenyvek közé is keverhető. Még 1—1½ m. magas korában is könnyen átültethető, s a káros rovarok kevésbé támadják meg, mint más fenyőket. Viharoknak ellentáll, fagyok miatt nem szenved, fája pedig építő és butorasztalosoknak sokat érő; kiváltképen igen szép padló deszkákat szolgáltat lakások kideszkázására. Kerti rácsfáknak is tartós.

(I.) **Erdei famagvak csirázó képességének tartóssága** ki volt mutatva az 1889. évi párisi kiállításon. A vörös fenyő már a 6., lúcz fenyő a 7., korzikai fekete fenyő a 8., fehér fenyő a 11 éves korban elvesziti csirázó képességét. Valamennyi fánemnél apad a mag csirázó képessége a korrallal, csak a *Pinus halapensis* és a *P. maritima* tesznek kivételt. Az első — egyik legfontosabb fája a francia kolóniáknak — sokkal lassabban veszíti magjának csirázó képességét; a 4. évben magjának még 62%-a jó, sőt a 6. évben 62%-ra emelkedik a csirázó képessége, míg a 7. évben 24%-ra esik vissza, a 8-ban állítólag megint 26%-ra, a 9-ben 28%-ra emelkedik. Tovább nem haladtak a vizsgálattal. A *Pinus maritima* e kísérletek szerint még sajátosabb jelenségeket mutat: csirázó képessége az 1. évben 74, 2-ban 68, azontul emelkedve az 5-ikben 76, a 6-ban 66, a 7-ben 69,

a 8—9-ben 48, s végre 11-ben 56%. A csirázás ezen sajátoszerű időleges emelkedését a magburok felbomlásának tulajdonítják.

(I.) **Az égerfa használhatósága.** Az égerfát meg lehetős mennyiségben használják szivarládának és czeruza foglatnak. Hogy a fát szivarládának használni lehessen, héj nélkül legalább is 15—30 cm. átmérővel kell birnia és tisztának vagyis ágtalan és csomótlannak kell lennie. Kisebb átmérőjű darabokból készült ládákat, parfümök, szappanok, festékek, gyermekjátékok csomagolására szokták használni. Czeruza gyárosok nem valami vastag darabokat igényelnek. Minthogy az égerfa vízben igen jól tart ki, nedves helyeken pilótáknak és rácsoknak használják; 1—2 m. hosszú és 5—8 cm. vastag darabokat pedig vízépitéseknél a fasínek megerősítésére karó képen vernek le; 15—20 cm. vastag rudakat pedig dorongból készült utaknál ászok fáknak alkalmaznak. Jó szolgálatot tesz az égerfa istállókban, mint párnafa, azontul pedig felhasználják a nyergesek, képfaragók, fapapucs-készítők, pipafaragók. Kedvelik fáját vízvezető-csővek készítésére s végre a puskapor gyártáshoz is. A kinek tehát nagyobb mennyiségű égerfája van, az jól teszi, ha fáját lapok útján hirdeti, vagy valamely löpor-gyárral lép összeköttetésbe, mert azok jól szokták fizetni, és az égerfát a galyaktól kezdve a rönköig felhasználni tudják. A hamvas éger fáját ezen kívül köszörülésre (papír anyagnak) is használják. Kérgéből a felvidéki ruthének azt a festéket készítik, melylyel ünnepi ruhájukat az ismert piros színre festik.

(I.) **Száraz hegyoldalak ellátása vízzel.** A vizek tervszerű elvezetése által egyrészt azok gyors lefolyását s azzal a termőföld lemosását meg lehet akadályozni, másrészt száraz, aszoványos lejtőket vízzel lehet ellátni s azzal termő-

képességüket fokozni. Határ és utárkok, valamint a hegyek oldalain vízszintes irányban vezetett árkok segítségével ezt a célt el lehet érni. A völgyeken lefolyó patakoknak és a lerohanó, gyakran áradást okozó eső és olvadó hó-vizet a lejtők árkaiba való tereléssel ily módon hasznossá és ártalmatlanná lehet tenni.

(I.) **A hangyák hasznossága az erdőre** kiváltképen a káros hernyók tojásainak elpusztításában nyilvánul. Fáradhatlan szorgalommal futkosnak a fák törzsein fel s alá és szedik ki a kéreg repedéseiből vagy felületéről a sok lerakott petét. Néha élő hernyókat is sikeresen támadnak meg. A múlt évi nagy hernyófalás alkalmával Poroszország erdei-fenyveseiben egész facsoportok menekültek meg a veszedelemtől olyan helyeken, a hol hangya bolyok voltak. Különösen a nagy ló-hangya bizonyult e tekintetben hasznosnának. Ez okból a hangyákat az erdőben kimélni és tojásaik (bábjaik) szedését korlátozni kellene.

(I.) **Humuszfélék a hegységben.** A hó-régióban a humusz F. C. Keller szerint egészen hiányzik; az erre lefelé következő havasi régióban portőzeg van. Ez a portőzeg különbözik a sártőzegtől. Első szárazon, második nedvesben képződik. Az elébb említett régióban a talajt kemény, szivós tűzeg réteg fűdi, a mely legnagyobb részt organikus eredetű. Az egészet az ott tenyésző növények gyökérzete, mohathallus, gombamycelium köti össze. A talaj-fauna, kiváltképen a giliszta, itt még nagyon gyér; a hová azonban az utóbbi behatolni képes, a tűzeget finom porhumuszszá alakítja át, a melyen már gazdagabb cserje vegetáció telepedik meg. A vakondok, a mely köztudomás szerint magasra megy fel a havasokra, sok kárt tesz a gilisztákban. A magasabban álló lúczosokban a száraz tűzeg nagy mennyiségben képződik s a még alig átalakult tüalom alatt

fekete barna és sűrű nemezszerű szövedéket képez. Itt is hiányos a talaj-fauna, ha azonban a giliszta megjelenik, lassankint átalakítja a tözeget és pedig végre is tiszta televénynyé. Legnagyobb mennyiségben található a televényesített tőzgepor a csak gyengén nedves havasi réteken.

(I.) **A jegenye fenyőt rontó újabb gomba** (*Agaricus adiposus*.) Kalapja sárga, sötét mézszínű, ragyogó és nyálkás. Felületét száraz és sötétebb színű elálló pikkelyek födik, de azok tartós eső után, valamint a gomba megöregedésével többé-kevésbé eltűnnek. Szintugy lekopik a csinos, vékony hártájú gyűrű a szárról. A kalap kezdetben gömbölyű, később kupalaku, végre lapos, a midőn 5 cm átmérőt ér el. Peremén a szürke gyűrű czafat-maradéakai láthatók. A szár compact és feszes, vastag husu. Termése élő valamint döntött fákon található, különösen tűzifa hasábokon. Augusztus hónapban porzik; nedves helyiségekben karácsony táján is. Élő fák sebesült helyein és repedésein jelenik meg. Különösen ártalmas a *Peridermium elatinum* okozta fenékedéseken, miután a fát rontó tulajdonságánál fogva a törés veszedelmét fokozza. A fa szövetén jelenlétét a sárgásból mézszinbe menő színváltozás árulja el. A gombafonalak tömött fehér kötegekben az évgyűrű felületén terjeszkednek tovább, minek következménye a fának az évgyűrűk mentén lemezekre való szétválása.

(K—v—cs.) **A lúcz fenyő hajtásainak egy új betegsége.** Dr. Hartig a lúcz fenyő hajtásain egy új betegséget fedezett fel, a melyet az általa elnevezett *Seploria parasitica* nevű gomba okoz.

A betegség abban nyilvánul, hogy a májusi hajtások, a hajtás tövétől vagy közepétől kezdőleg elszáradnak és tüiket elhullatják. Ezen betegség nemcsak a fiatal csemetéket, hanem idősebb fák fiatal hajtásait is megtámadja.

A gomba myceliuma a megtámadott hajtás tövében, a hol azt az elszáradt rügpikkelyek körülveszik, nagyon apró fekete termőtesteket hoznak létre. A termőtestek a hajtás felbőrét áttörve, leginkább a tülevelek hónaljában jelennek meg.

Nedves időjárásnál az egy vagy több kamarával bíró termőtestek már május hóban felnyílnak s belőlük a fonál alakú, mintegy 0.013—0.015 mm. hosszú spórák szétszóródnak.

A vízbe vagy oldott zselatinba ültetett spórák már 18 óra múlva tovább fejlődnek, nagyon is életképes myceliumot növelnek, a melyen 12 óra leforgása után már a csiraképes stylospórákkal telt termőtest fejlődik. (*Oest. F. Z.*)

(*K—v—cs.*) **Öreg tiszafák.** A berlini „National Zeitung“ több igen öreg tiszafáról tesz említést. Berlinben az urakházának kertjében áll két példány, melyek közül az erősebb példány korát 70—800 évre becsülik és mint a birodalmi főváros egyik nevezetességét mutogatják.

A Maina melletti Frankfurtban, a senckenbergi szerzetes-rend kertjében áll egy harmadik hatalmas példány, melynek kerülete mellmagasságban mérve 220 cm, a berlinié csak 170 cm. Mind a három körülbelül egyforma talajon, szél-től és az időjárás szélsőségeitől védett helyen áll.

Mecklenburgban is van egy példány, melynek kerülete, mellmagasságban 2 m. Korát az ottani erdészek 1000 évnél is magasabbra becsülik.

(*K—v—cs.*) **A fák keményítése és színezése.** A »Holzarbeiter« című német folyóirat nemrégiben új módját ismertette az impregnálásnak, a mely állítólag nemcsak a fa tartósságát, de a faszövet keménységét is jelentékenyen fokozhatja.

A bükkfa például ily módon impregnálva, ugy színre,

mint keménységre nézve vetekedik a tölgygyel, s műszaki tekintetben sem áll semmivel mögötte a nem impregnált tölgynek. Az impregnált anyag 100 rész megolvasztott gyantának és 10—15 rész sűrű, sötét barnaszínű erősen fővő ásványolajnak a keverékéből áll. A telítés forró, fővő állapotban történik. Az így telített fa különösen parkett fa ellőállítására alkalmas. (Deutsche F. u. J. Z.)

(K.—v.—cs.) **Erdősítések a Karston.** Az istriai Karst beerdősítésére alakult bizottság 1890-ben, 2711 *ha* kiterjedésű legelő és gyéren befásult erdő területet vett fel erdősítési tervébe, a mely terület az 1886. évi május 7-iki törvény értelmében jövőre állandóan, mint erdő, fog kezeltetni.

Az említett évben 90 *ha* kiterjedésű terület lett ujonnan beerdősítve. — A beerdősítéshez felhasználtatott: 604.000 drb. fekete fenyő, 101.200 drb. lucz fenyő, 32.000 drb. vörös fenyő, 1700 *tengeri* fenyő, 11.000 ákác és 1000 drb. tölgy, összesen: 753.900 drb. csemete. — Az előbbi években eszközölt erdősítések kijavítására felhasználtatott: 85.500 drb. fekete fenyő, 1300 drb. *tengeri* fenyő, 7500 drb. lucz fenyő, 1000 drb. vörös fenyő, 5000 ákác és 1000 tölgy csemete.

Az ujonnan eszközölt beerdősítések 2752 frt 53 krba kerültek, a mely összegből esik egy *ha*-ra 30 frt. és 5 kr. — és 1000 drb. csemetére 2 frt. 65 kr. — Megjegyzendő, hogy ezen összegben az ültetéshez szükséges gödrök előállításának költsége nem foglaltatik benne, mivel azok, részben az illető birtokosok által díjtalanul készítettettek el, részben pedig már a megelőző évben előállítottak.

Az előbbi években eszközölt erdősítések kijavítása került összesen 321 frt. 46 krba, a mely összegből esik 1000 drb. csemetére 3 frt 8 kr.

Ezenkívül az erdősítések védelmére egy 2178 f. méter

hoszszu száraz kőfalat építettek, a mely 637 frt krba került; — folyó méterenkint 30 krba. — A jelző táblák és legeltetési tilalmi jelek felállítása 407 frt 46 krba került.

Az erdősítések felügyelete három erdőőrre van bízva. — Az istriai államvasut pályatestének védelmére létesített erdősítések felügyelete pedig, megfelelő díjazás mellett, a pályáőrökre bízott.

A legelőnek használt Karst területek beerdősítése számos nehézséggel járt, a menyiben a lakosság nem szívesen nézte, hogy legelő területétől ily módon megfosztassék s nem ritkán azon vélemény, hogy a beerdősített területeknek tulajdonjogát is elveszti, perlekedésre indította.

A közel mult években beerdősített területek, a nagy kiterjedésű legelő-területekhez képest, mindazonáltal oly csekély részét képezik az összterületnek, hogy alig érezhető a legelő-területek kisebbedése, — s ha még tekintetbe vesszük, hogy a fennmaradt legelőkön, a szomszéd heverő kövek összegyűjtése és eltávolítása után a fütermés még tetemesen fokoztatik, — a legelő területek megkisebbitése épen semmi hátránnyal nem jár a marhatenyésztésre, a mi pedig a lakosság ellenszenvének egyedüli oka volt. Különben a sorok között a fűnek kisarlózása is általában megengedett.

Sikerült végre a lakossággal megértetni azt is, hogy a létesített erdősítések által tulajdonjogában nem zavartatik meg. (Öest. F. Z.)

(A—ó.) **A fa-, kő- és aszfaltburkolatoknak** két vetélytársa is akadt. Az egyiket, az aczélkeretbe foglalt burkolatot, Amerikában kezdték alkalmazni, s ujabban tökéletesbitették is. Az utak burkolásának az a módja abban áll, hogy fatalpakra kavics-ágy fölött aczél kötőlemezeket fek-

tetnek az utca irányára keresztben s a köőket vaskapcsokkal foglalják egybe, mintegy 12·5 cm-nyi közeiket pedig cement- és aszfalt-keverékkel öntik be. A másik eljárás burkoló anyagul a ruggyantát alkalmazza, mellyel Hannoverben egy hidon szép sikert értek el. A burkolásra használt ruggyantának keménysége a kőéhez hasonló, az anyag igen tartós, hótól, fagytól nem szenved, nem olyan sima, mint az aszfalt s nagyon jó tulajdonsága az is, hogy rajta a kocsik döcögés és robaj nélkül haladnak.

(A—ó.) **Légen szárított marhatrágya.** Az erdőgazdaság terén kevésbé vagyunk arra utalva, hogy mesterséges trágyázásról kellene gondoskodnunk. Előfordulhat mégis ez az eset sőt pl. az állandó vetény- és csemetekertek fenntartásánál, a termelt csemetékkel évről-évre elhordott tápanyag pótlása kedvéért szükséges is, hogy a talajerő épségben maradását s a nyers-földnek termővé alakulását mesterséges uton biztosítsuk vagy előmozdítsuk.

Ebből kiindulva figyelemre méltónak tartjuk azon törekvést, mely iránt ugyan a mezőgazdának több okuk van érdeklődni, hogy a trágák minél jutányosabb előállítására és különösen annak a szállítás minél takarékosabb eszközölését szem előtt tartó előkészítése mellett a cél, a talaj elvont erejének visszapótlása; vagy a sovány talaj termőképességének növelése, lehető belterjesen elérésük.

Az ásványi trágya-anyagok használata mindig kétes és sohasem teljes. A szükséges mértéket eltalálni, hogy a hiányzó kálit, a foszforsavat ásványi sókban vigyük a talajba, nehéz; a siker pedig annál kétesebb, s az eredmény annál rövidebb tartamu, minthogy a sókat, tehát az ásvány-trágyát kivált homokos földben a víz hamarosan a mélyebb rétegekbe mossa alá, hova a rövidebb gyökér már le nem jut.

Sokszor pedig a talaj-javítás nemcsak a hiányzó alkatrész pótlásában áll, de mulhatlanul szükséges még a jó eredmény eléréséhez a talaj fizikai alkatának megváltoztatása is. Az ásvány-trágyák e tekintetben a tömött, agyagosabb talajon feltétlenül károsak szoktak lenni egyéb lazító anyagok használata nélkül, de sőt előbb-utóbb a tiszta homokot is megrontják, vagy legalább nehezen megművelhetővé teszik.

Ujabb időben (Ausztria, Cseh- és Németországot utánozva) hazánkban is figyelmes lett némely szeszgyárosunk azon haszontalanul heverő óriási trágyatömegre, mit ilyen gyár évente kihord hatalmas trágya gödreibe a szeszgyárak mellett mindenütt berendezett hizlálókából. Oly szeszgyár, mely pl. 6000 göbolyt tart, egy-egy hizó után 100 q. trágyát számítva évente 720 ezer mázsa, tehát 30 év alatt több mint 21 millió mázsa trágyát termelt. Ilyen gyár pedig sok van nálunk.

A gödrökben a trágya megsüppedt, összetömötődött s lassankint tőzegerőre kinézést vett fel. A Neuman testvérek aradi szeszgyára most ezt az anyagot, épen mint a hogyan a tőzeget szokás, téglá alakban vagy összemorzsolva „Légen szárított marhatrágya“ név alatt hozza kereskedésbe.

Míg a nyers trágya rendszerint 70—80% vizet tartalmaz, addig ez a légenszáritott csak 8—12%-ot; tehát míg egy métermázsa nyers trágyában csak 20—30 kg. trágyázóanyagot viszünk földünkre, addig amabban ugyanazon súlyegységnél 88—92 kg.-ot.

Előnye az ilyen trágyának még az is, hogy benne a fontosabb növényi tápláló anyagok mind megvannak; hogy ezek már is növényi eredetűek lévén, a gyökerek által könnyebben felvehetők, mert oldékonyabbak; hogy a két legfontosabb tápláló anyagnak (a foszforsavnak és nitrogen-

nek) egymáshoz való iránya a vegyelemzések szerint igen kedvező; hogy mindezen s még más jó tulajdonaihoz még az is járul, hogy a talaj fizikai alakulására kedvezően foly be s a humuszhoz hasonlóan vegyi folyamatok előidézésével a nyers talajnak termővé átváltozását is jelentősen elősegíti.

A légen szárított marhatrágya ára darabokban szálalítva 160 frt, zuzottan pedig 200 frt 100 métermázsánként és pedig az aradi vasutállomásnál feladva. E trágya ellőállítását, használhatóságát, vegyi összetételét stb. a „Földmívelési Érdekeink“ czimű lap f. évi 28. és 29. száma ismertette, s az itt mondottakat is az után közöljük.

Az „Erdészeti növénytan“ czimű, 200 arannyal jutalmazott pályamunka megrendelésére vonatkozó felhívásunkat e füzethez mellékelve veszik olvasóink. Itt is figyelmeztetjük azonban szaktársainkat, hogy e hízagot potló munka ára az egyesület tagjai részére 2 frt 80 kr.; nem tagok részére pedig 4 frt. Legezészerűbben postautalvánnyal rendelhető meg az országos erdészeti egyesület titkári hivatalánál, mely a művet abban az esetben, ha a fentebbi összegben felül még 25 kr. beküldetik, (keresztkötés alatt, ajánlva) bérmentve küldi meg.

Az „Erdő-Őr“ vagy „Az erdészet alapvonalai kérdésekben és feleletekben“ czimű munka hatodik kiadása f. évi október hó első napjaiban megjelent. Felkéretnek tehát azon erdőhivatalok, erdőgondnokságok és szaktársak, kik az edészeti műszaki segédszolgálatra készülő egyének részére ezen könyvet megszerezni kívánják, hogy annak postautánvétel útján leendő megküldése iránt az Országos erdészeti egyesület titkári hivatalát mielőbb értesíteni sziveskedjenek. Ára példányonként 3 frt.

Az „Erdészeti zsebnaptár“ új évfolyama (1892. évi XI. évfolyam) néhány nap mulva kikerül a sajtó alól. Miként

az előbbi évfolyamok ez is az országos erdészeti egyesület titkári hivatalánál rendelhető meg, legczélszerűbben postautalvánnyal. Ára bérmentetlenül elküldve az egyesület tagjai részére 1 frt, nem tagok részére 1 frt 50 kr. Ha egy vagy két példány megrendelése esetében az előbbi árakon felül példányonként 15 krral több küldetik be, az elküldés bérmentve (keresztkötés alatt, ajánlva) eszközöltetik. Kettőnél több példány megrendelése esetében az elküldés zárt csomagokban történik s a szállítási díjat az átvétel alkalmával a megrendelő fizetheti ki.

Az „**Erdészeti rendeletek tára**“ 1885., vagyis V.; 1886., vagyis VI.; 1887. évi, vagyis VII., 1888. évi, vagyis VIII., 1889. évi, vagyis IX., végül az 1890-ik, vagyis X. évfolyama az Országos Erdészeti Egyesület titkári hivatalánál (Budapest, V., Alkotmány-utca 10. sz.) megrendelhető. Ára az egyesület tagjai részére, az 1886., 1887. és 1888. évfolyamnak 30 kr, az 1885 évfolyamnak 40 kr. az 1889. évfolyamnak 20 kr. és az 1890. évfolyamnak 70 kr.; nem tagok részére pedig 60 kr, 80 kr., 40 kr., illetőleg 1 frt 40 kr. Az első három évfolyam második kiadása is teljesen elfogyott.

Az „**Erdei facsemeték nevelése**“ című munka megrendelhető az Országos Erdészeti Egyesület titkári hivatalánál (Budapest, V., Alkotmány-utca 10. sz.) Ára az egyesület tagjai részére 1 frt 50 kr, nem tagok részére 2 frt.

Az „**Erdészeti földméréstan**“ című pályanyertes munka szintén kapható még. Megrendelések, legczélszerűbben postautalvánnyal, az Országos Erdészeti Egyesület titkári hivatalához intézendők (Budapest, V., Alkotmány-utca 10.). Ára az egyesület tagjai részére 3 frt 50 kr, mások részére 5 frt.

„**A tölgy és tenyésztése**“ című pályanyertes munkának eddig még el nem kelt példányai a szerzőnek, Fekete Lajos

akadémiai tanárnak adattak át. Megrendelések egyszerű levelezőlapon, vagy postautalványon közvetlenül Selmeczre a szerzőhöz intézendők. Ára az egyesület tagjai részére 2 frt, nem tagok részére 3 frt.

Ő felsége nagy fénynyomatu arczképe, a mely az egyesület nagytermében levő eredeti olajfestmény után készült, megrendelhető az Országos Erdészeti Egyesület titkári hivatalánál (Budapest, V., Alkotmány-utca 10.). Ára az egyesület tagjai részére csomagolással és postaköltséggel együtt 3 frt 50 kr., nem tagok részére 4 frt.

Magyarosodunk. Scheiner Gyula m. kir. erdőgyakornok, az Orsz. Erd. Egyesület alapító tagja, vezetéknevét „A r a t ó”-ra változtatta. Éljen!